

Sygn. akt IV KO 32/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSA del. do SN Mariusz Młoczkowski

w przedmiocie wniosku skazanego **B. B.**
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 marca 2015 r., sygn. akt II AKZw [...],
utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII Kow [...],
o odwołaniu warunkowego zwolnienia

p o s t a n o w i ł

**wniosek o wznowienie postępowania pozostawić
bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt VIII Kow [...], odwołał wobec skazanego B.B. warunkowe przedterminowe zwolnienie. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego, Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 17 marca 2015 r., sygn. akt II AKZw [...], utrzymał w mocy to rozstrzygnięcie.

Skazany B. B. pismem z dnia 3 kwietnia 2015 r. wniósł o wznowienie tego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania, w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia nie podlega rozpoznaniu w trybie przewidzianym w art. 540 § 1 k.p.k. ani też wskazanym w art. 540a k.p.k., 540b k.p.k. czy art. 542 § 3 k.p.k. Treść powyższych unormowań wskazuje na to, że odpowiadają one ściśle jedynie postępowaniu rozstrzygającemu w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego. Stanowisko to jest już ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 października 1997 r., II KZ 130/97, OSNKW 1998, z. 1 – 2, poz. 10, z dnia 12 czerwca 2003 r., IV KZ 16/03 R-OSNKW 2003, poz. 1290, z dnia 29 stycznia 2007 r., IV KO 118/07, LEX nr 346765, z dnia 17 września 2008 r., IV KO 108/08, OSNKW 2008, z. 12, poz. 99, z dnia 28 marca 2012 r., IV KO 16/12, niepublikowane, z dnia 28 listopada 2013 r., IV KO 75/13, niepublikowane).

Wprawdzie, co oczywiste, odwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia ma negatywne konsekwencje dla sfery wolności osobistej nie zmienia to jednak faktu, iż rozstrzygnięcie to nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie karne w zakresie odnoszącym się do odpowiedzialności karnej B. B., gdyż takim orzeczeniem jest prawomocny wyrok skazujący.

Z tych też względów nie wchodząc w ocenę merytorycznej zasadności podniesionych we wniosku kwestii, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.